

حال تولید خوب نیست!

گفت‌وگو با احمد طیبی - مدیرعامل کارخانه فام ایران

به صورت پرداخت نقدی مجبور به خرید آنها شده‌ایم! آیا با این شرایط می‌توان قدرت خرید را بالا برد؟ آیا می‌توان خط تولید را قدرت بخشید؟ یا این که برای خرید نایلون جهت بسته‌بندی محصولات با مشکل افزایش صد درصدی قیمت آنها مواجه شده‌ایم که متأسفانه به دلیل فروش صرفاً نقدی آنها، مشکلات خرید ما را مزید بر علت کرده است!

این افزایش تصاعد هندسی قیمت‌ها و این شرایط سخت خرید آنها چه توجیهی دارد؟ آیا واحدهای تولیدی مانند ما، می‌توانند قیمت خدماتی که به مشتریان نشان ارائه می‌دهند به همین سرعت و به این شکل تصاعدی روز به روز، افزایش دهند؟

آیا کارگران و کارمندان که عمده‌ترین مصرف‌کنندگان این محصولات می‌باشند، با افزایش حقوق ۲۰ درصدی خود قادر به خرید کالای ایرانی با افزایش قیمت صد درصدی می‌باشند؟

حال، درمان را به که بگوئیم؟ دردی که ریشه در بی‌مهری و عدم حمایت از تولیدکنندگان، خصوصاً تولیدکنندگان صنعت نساجی دارد! آن هم در سالی که آن را با نام حمایت از تولید داخلی آغاز کرده‌ایم؛ چرا

بر مبنای سلیقه و نیاز بازار می‌باشد؛ ضمن این که در جریان جدیدترین طرح‌های روز دنیا قرار داریم و با الهام گرفتن از آنها، محصول نهایی را از جمیع جهات (طرح، رنگ‌بندی و جذابیت‌های ظاهری) مورد تأیید و پسند مصرف‌کنندگان می‌رسانیم. همچنین لازم به ذکر است که واحد شابلون‌سازی، قادر به اجرای با ظرافت‌ترین طرح‌ها با بهترین کیفیت (عکاسی با دستگاه ماوراء بنفش) و بدون هیچ‌گونه خطای اپراتوری می‌باشد.

آشفستگی بازار تولید و فروش محصولات

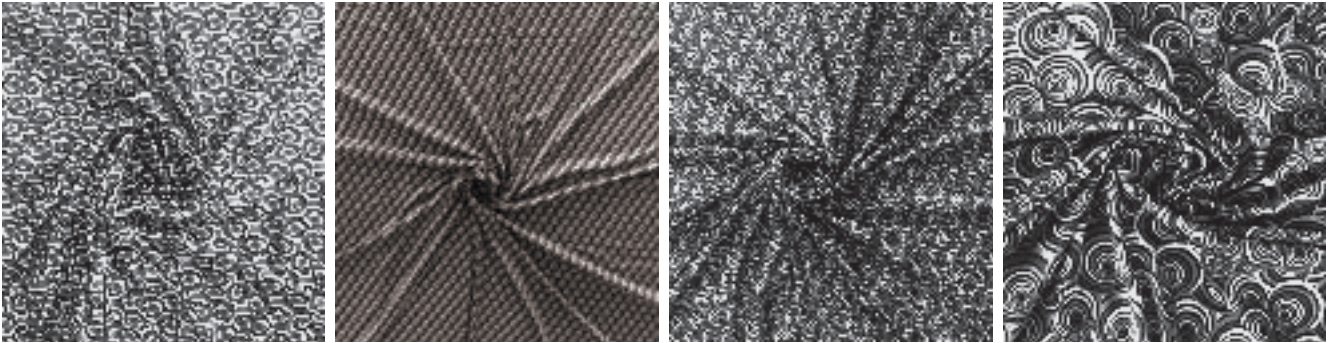
متأسفانه از دی ماه سال گذشته تا الان، مجتمع‌های پتروشیمی در ایران به بهانه‌های مختلف از فروش مواد اولیه به واحدهای تولیدی اجتناب کرده‌اند و چالشی بزرگ برای واحد ما و همکاران ما به وجود آورده‌اند. از سویی دیگر در شرایطی که نیاز مبرم به مواد اولیه پیدا می‌کنیم، متوجه افزایش دو برابری قیمت آنها می‌شویم؛ برای مثال ماده اولیه‌ای به نام اسید استیک که تا مدتی پیش با قیمت ۲۴۰۰ تومان و با شرایط مدت خریداری می‌شد، با قیمت ۵۶۰۰ تومان و

شرکت فام ایران با در اختیار داشتن مدرن‌ترین ماشین‌آلات رنگرزی، چاپ و تکمیل انواع پارچه مشغول به فعالیت می‌باشد.

وجود تجهیزات آزمایشگاهی جدید، دقیق و کامل در این کارخانه باعث شده تا فام ایران بتواند از عهده تخصصی‌ترین سفارشات مشتریان خود در زمینه رنگرزی، چاپ و تکمیل انواع پارچه به نحو احسن برآید.

احمد طیبی - مدیرعامل - از سال ۱۳۵۵ در حرفه نساجی و پوشاک که در واقع شغل ریشه‌ای و اجدادی در این خانواده محسوب می‌شود؛ به‌طوری که پدر ایشان نیز در همین حرفه اشتغال داشته است و این شغل به نسل سوم و فرزندان ایشان هم انتقال یافته است، فعالیت خود را با تولید پوشاک آغاز نمود؛ سپس به توزیع و پخش آنها پرداخت و در حال حاضر با راه‌اندازی مجموعه‌ای از کامل‌ترین و مدرن‌ترین ماشین‌آلات رنگرزی، چاپ و تکمیل انواع پارچه به ارائه بهترین خدمات و اشتغال‌زایی می‌پردازد.

وی در مورد واحد طراحی و شابلون‌سازی متذکر شد: تمامی طراحی‌هایی که در این بخش طراحی می‌گردد،

اقدامات و تصمیمات اتخاذ شده کاملاً در جهت عکس شعار امسال پیش می‌رود؟

وی افزود: طبعاً زمانی که مصرف‌کننده نهایی متوجه این میزان افزایش قیمت و گرانی بیش از اندازه کالای ایرانی می‌شود از خرید آن صرف‌نظر کرده و ترجیحاً از کالای بی کیفیت اما ارزان قیمت چینی استفاده می‌کند. آیا با این شرایط نابرابر اقتصادی، می‌توان در این رقابت موفق بود؟ متأسفانه دولتمردان در همایش‌ها و جلسات متعدد در مورد لزوم حمایت از تولید داخلی سخن می‌گویند اما از شعار تا واقعیت فاصله بسیاری وجود دارد و تاکنون هیچ اقدام موثری در راستای این امر تحقق نیافته است!

طبیعی در پاسخ به این سوال که حمایت دولتمردان از تولیدکنندگان چگونه و در چه سطحی باید صورت گیرد، تصریح کرد: برخی از مسئولان تصور می‌کنند وقتی تولیدکنندگان از حمایت سخن می‌گویند، منظورشان درخواست وام و تسهیلات بانکی می‌باشد، در صورتی که به هیچ‌وجه این‌طور نیست و تجربه ثابت کرده دریافت وام نه تنها کمکی به تولیدکننده نمی‌کند، بلکه باعث ایجاد دردسرها و مصایب فراوانی برای گیرنده وام می‌شود. ما وام نمی‌خواهیم و اصولاً کمتر تولیدکننده‌ای جرأت می‌کند سراغ وام دولتی و بهره‌های سنگین بانکی برود. بگذریم از عده‌ای که می‌گویند با دریافت وام، وضعیت تولیدکننده بهبود می‌یابد؛ این‌ها همان افرادی هستند که وام را دریافت می‌کنند و دیگر هیچ اثری از آنان در صنف تولیدکننده مشاهده نخواهید کرد!

مدیرعامل فام‌ایران، حمایت دولت از تولیدکننده را در تسهیل شرایط تولید و اختصاص تخفیف‌های مالیاتی، بیمه‌ای و امثال آنها دانست و تأکید کرد: درد ما تولیدکنندگان، صرفاً به مسائل خارجی مانند قاچاق،

تحریم و ... محدود نمی‌شود بلکه گالایه اصلی ما از خودی‌هاست. وقتی شرکت پتروشیمی از دی ماه هر سال، تولید مواد اولیه اصلی ما را مانند اسید استیک که پیش‌تر اشاره گردید، را قطع می‌کند و ۲ الی ۳ ماه بعد با قیمت دوبرابری و به‌صورت نقدی آن را عرضه می‌کند؛ این چه نوع حمایتی است؟ آیا به این مسأله که تولیدکننده با کمبود یا نبود این مواد اولیه، چگونه قادر به ادامه فعالیت خود می‌شود؛ فکر می‌کنند یا اهمیتی قائل می‌شوند؟

یک تولیدکننده، مواد اولیه مورد نیاز خود را یا باید از طریق واردات یا از طریق بازار داخلی تهیه کند اما جای تأسف دارد که تأمین مواد اولیه از طریق بازار داخلی به مراتب سخت‌تر از واردات است، زیرا قانون مشخصی در قیمت‌گذاری، نحوه توزیع و ارائه مواد اولیه در بازار داخل وجود ندارد! در گذشته این قبیل مواد اولیه از طریق تعاونی‌ها در میان تولیدکنندگان توزیع می‌شد و با مشکل خاصی در زمینه تهیه و تأمین مواد اولیه روبرو نبودیم اما در ادامه، عرضه به بورس کالا واگذار شد که متأسفانه در بسیاری از مواقع با کمبود مواد اولیه روبرو می‌شویم و بسیاری از صنعتگران چاره‌ای جز خرید از بازار سیاه آن هم با قیمت‌های حبابی ندارند!

گالایه دیگر از ارگان‌های دولتی مانند اداره بیمه، مالیات، مالیات بر ارزش افزوده، دارایی، اداره گاز، اداره برق و ... می‌باشد. به‌طوری که اگر یک‌روز از پرداخت حق بیمه یا هزینه‌های برق و گاز مصرفی بگذرد؛ کارفرمانه تنها متحمل پرداخت جرائم آنها می‌شود بلکه با قطع حق بیمه کارگران و قطعی برق و گاز مواجه می‌شود! در صورتی که دولت می‌تواند پیرو حمایت از تولیدکنندگان، اعلام کند چنانچه واحدهای فعال صنعتی با مشکل نقدینگی مواجه شدند، می‌توانند یک‌ماه دیرتر حق بیمه

یا سایر هزینه‌های نقدی مانند گاز و برق را پرداخت کنند. مگر سود تولید آن هم با این شرایط نامساعد و ناهموار، چقدر می‌باشد تا بتواند نه تنها از عهده هزینه‌های سنگین حقوق کارگران، بیمه آنها، مالیات بر ارزش افزوده، آب، برق، گاز و ... برآید؛ بلکه جرائم تصاعدی آنها را نیز متحمل شود!

اغلب مسئولان از بیکاری و تبعات بسیار نامطلوب آن در جامعه معترض هستند اما از سوئی دیگر با کم‌لطفی در مقابل تولیدکنندگان، مانع از افزایش اشتغال‌زایی در جامعه می‌شوند.

*پیش‌بینی از وضعیت صنعت نساجی و پوشاک در سال جاری

بنا به سوابق و تجربیات چندین و چند ساله اینجانب و زحمات و سرمایه‌گذاری‌هایی که از سالیان قبل تا به امروز در این صنعت داشته‌ام؛ چاره‌ای جز ادامه این مسیر را ندارم و خود را محکوم به کار کردن می‌دانم، چرا که نمی‌توانم تولید، کارگران و اشتغال‌زایی را رها کنم.

برای بنده و افرادی مانند من، بسیار اسفناک است حرفه‌ای را که عمرمان را در ارائه خدمات و ارتقا کیفیت محصولات و رقابت با بازارهای خارجی صرف کرده‌ایم، آن وقت حال وضعیت تولید را این‌گونه ببینیم! لذا از مسئولین و دولتمردان محترم از طرف مدیرعامل یک واحد تولیدی، تقاضای حمایت از تولیدکننده در معنای واقعی کلمه را دارم. بخش خصوصی نقش بسزایی در ارتقاء رشد اقتصادی کشور دارد و من به‌عنوان یک حلقه از این زنجیره طولانی واحدهای تولیدی با امید به بهبود وضعیت و حمایت حقیقی از جانب مسئولین محترم، به ارائه ارزنده‌ترین خدمات به مشتریان ادامه می‌دهم.